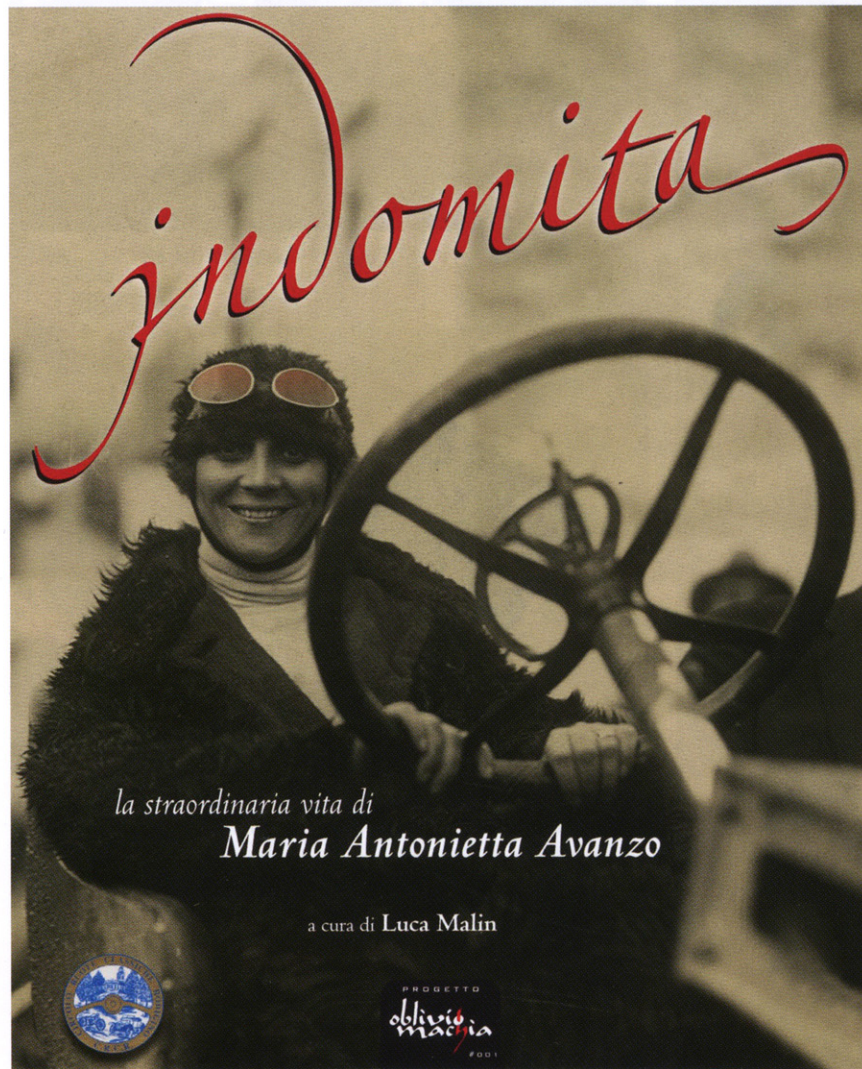

INDOMITA / UKUELIG

Tekst 1.del: Luca Malin.
Oversættelse: Vibeke Hassager.

Tekst 2.del: JørgenLind
fotos: Luca Malin -copyright

Maria Antonietta Avanzo var ikke en elitekører som sådan.

Hun havde derimod interessante egenskaber såsom præcision og regelmæssighed og hun tålte modstand. Hun havde en fysisk styrke som gav hende fortrin ved lange distancer frem for de korte accelerationsprøver.

Hun havde ikke en Elisabeth Junek's eller en Helle Nice's talent, men er dog indehaver af nogle imponerende rekorder:

- hun var den første italienske kvinde der kørte et automobi løb i 1920
- hun var den første kvinde i verden der deltog som kører ved Targa Florio i 1920
- hun var den første kvinde i verden der vandt Gran Premio delle Dame - damernes første præmie - i 1921 ved Settimana di Brescia

- hun var den første kvinde i verden og helt sikkert den første italienske kvinde der kørte på en australsk bane i Penrith i 1925

- hun var den første kvinde i verden der kørte på Indianapolis banen, hvor hun prøvede at kvalificere sig i 1932.

Ud over at have været en usædvanlig kører, levede hun et meget frit liv og var i kontakt med betydningsfulde personligheder fra kulturlivet mellem de to krige:

Lige fra d'Annunzio til Hemingway, og fra Modigliani til Roberto Rossellini. Særligt med denne sidstnævnte var forbindelsen meget specielt for så vidt som hun var hans tante: hendes søster Elettra havde giftet sig med Angiolo Giuseppe Rossellini. De fik børnene Renzo, Marcella og Roberto. Roberto blev senere den store filmmand som vi alle kender. Specielt af denne grund var Maria Antonietta ofte tilstede ved filmoptagelser indtil produktionen af PAISA i 1946. Nogle scener blev ligefrem optaget i Po-deltaet, mere nøjagtigt i Taglio di Po i Rovigo provinsen på hendes mands Eustachio's familiebesiddelser. Hendes søn Renzo, drejebogsforfatter og skuespiller, spillede karakteren Massimo i den fjerde episode der foregik i Firenze omkring Uffizierne. På denne måde så hun begyndelsen af den Neorealistiske filmgenre indefra. Hun blev engageret i filmproduktion i slutningen af 40'erne i selskabet AVA FILM, et filmselskab der specialiserede sig i kortfilm og dokumentarfilm.

En af disse, som stadig eksisterer, kalder sig "Høsegården" og handler på

en meget ironisk og sjov måde om de daglige begivenheder i en høsegård. Hun var en yderst næstekærlig og modig kvinde. Hun var frivillig ved fronten i alle de største konflikter, fra Første Verdenskrig til krigen i Albanien, fra Anden Verdenskrig til revolutionen i Ungarn og brugte sine store evner ved at være ambulancechauffør.

Som gammel levede hun med stor fred i sjælen og blev ofte bedt om at fortælle om sine oplevelser i motorsporten.

En sjov episode: en dag blev hun stoppet af en færdselsbetjent ved en af Roms indfaldsveje da hun kørte sin Giulietta Sprint med alt for stor hastighed, betjenten spurgte hvorfor hun kørte så stærkt og hun svarede: Når bilen kører 180 km/t så gør jeg det også !

Sådan fortæller Luca Malin i den meget korte version historien om den italienske baronesse Maria Antoinetta Avanzo's liv. Den 45-årige italiener Luca Malin er uddannet grafisk designer på l'Istituto Europeo di Design di Milano, er newbie forfatter og driver et kommunikationsfirma i Rovigo, Italien.

Efter flere års research og arbejde har han netop udgivet bogen om baronesse Maria Antoinetta Avanzo med titlen Indomita (ukuelig).

Indomita er en del af et projekt om Baronessa Maria Antoinetta d'Avanzo, der også omfatter et genoptryk af den selvbiografi, som hun skrev i 1928, kaldet: La mia vita a 100 km a l'ora (Mit liv med 100 km i timen). Denne bog er yderst sjælden i Italien, men Luca Malin har opnået tilladelse til genoptrykket, lige som han har fået copyright til alle de billeder, som baronessens søn har stillet til hans rådighed.

Gennem flere år har Luca og jeg udvekslet billeder, klip med omtaler og alt, hvad vi har kunnet finde, der havde noget med baronesse Maria Antoinetta Avanzo og Fanø Motorløbet 1921 at gøre. Det er da også blevet til et lille kapitel i bogen og har gjort det muligt for mig at sammenfatte nedenstående om hende og hendes karriere.

Maria Antonietta d'Avanzo, født Bellan, d. 5. feb.1889 i Contarina Veneta

"Jeg glæder mig mest til kurverne, den vilde hvirvel i et sving, hvor bil og fører svæver på centrifugalkraften, på randen af døden, på grænsen af det mulige", sagde baronessen engang i et interview, og det passer præcist som tekst til dette billede fra løbet.

(RO), Italien. Allerede som teenager var Maria Antonietta Bellan kendt for at køre med høj hastighed i sin fars De Dion Bouton 1-cyl. cyclecar gennem de smalle gader i de små landsbyer i provinsen Rovigo, hvor hun var født og opvokset.

Hun blev gift med den store landholder Barone Eustachio d'Avanzo og flyttede til Rom, hvor hun boede næsten resten af sit liv.

"Donna Maria d'Avanzo", som hun også kaldtes, begyndte sin karriere som racerfører i 1918 i sin mands SPA

35/50 Sport, med hvilken hun vandt sin klasse i 1919 Giro del Lazio løbet. Dermed blev hun en af verdens tidligste kvindelige racerførere, der kunne følge trit med mændene. Fra 1920 deltog hun med en vis succes i de store løb som Mille Miglia og i 1921 i Targa Florio Garda, og her ses hun i aktion i sin Ansaldo CS under det 1. Giro Del Garda d. 22. maj 1921. Kammerater på Ansaldo-holdet var Corrado Lotti og den senere så berømte mesterkører Tazio Nuvolari, som dengang var junior-kører.

I september 1921 skrev hun baronessens historie ved at vinde samlet 3. plads og tillige Ladies Cup i Settimana Di Brescia (Brescia ugen) fra d. 4-11. september og Chilometro Lanciato d. 7. september i en fabriks-Alfa Romeo 20/30.

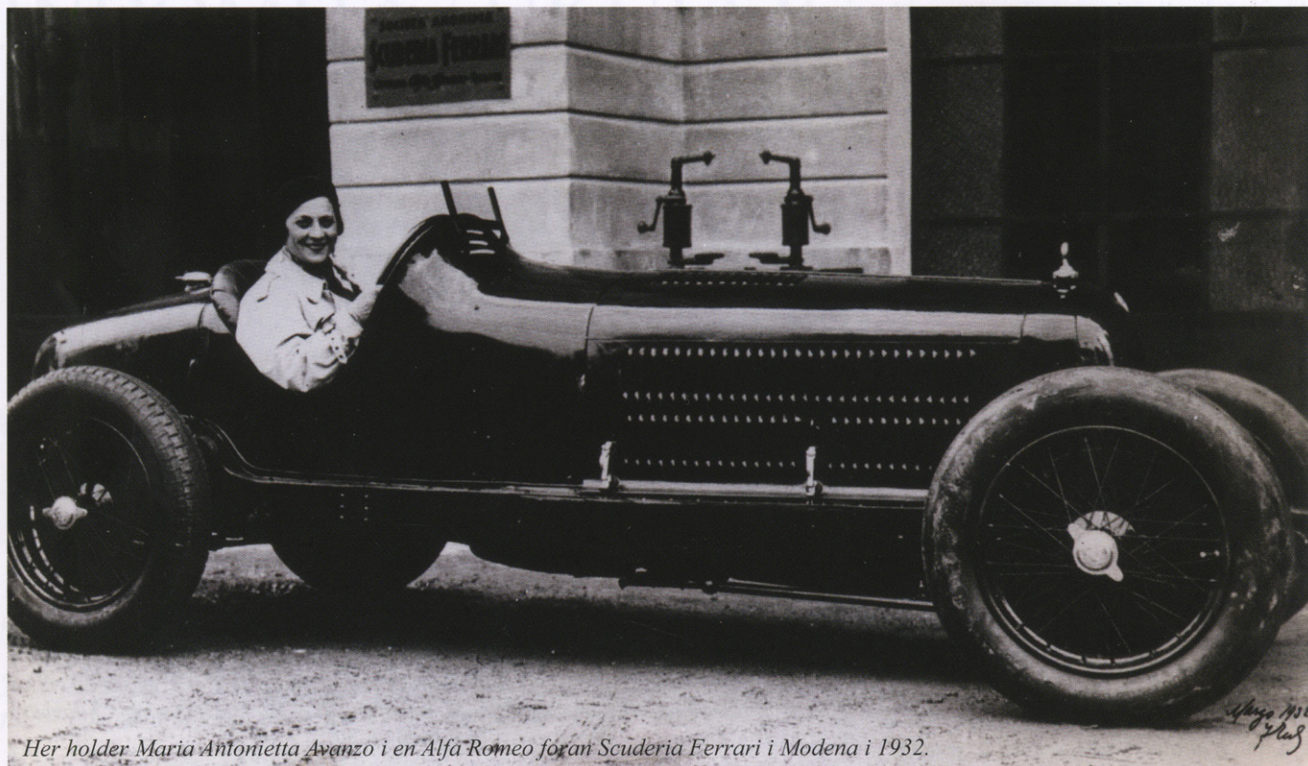
Baronesse Avanzo lige før Mille Miglia d. 13.-14. april 1929, i Alfa Romeo 6C 1750 SS Spider Zagato med co-driver, Alfa Romeo testkører Carlo Bruno, men et stempel brød sammen efter 30 km's race.

Med hjælp af racerkøreren Antonio Ascari købte hun senere i 1921 en Packard Twin Six af Eugenio Silvani. Bilen havde tilhørt den italiensk-amerikanske kører Ralph de Palma, vinder af Indianapolis 500 i 1915. Med denne bil deltog baronessen i Fanø Motorløbet i juni 1921 under arrangørernes, publikums og ikke mindst pressens store bevågenhed, men desværre uden succes: Bilen var ramt af flere tekniske problemer. Tilbage i Italien blev den skiftet ud med en rød Fiat, og Antonio Ascari købte derefter Packard'en og fik den gjort i stand.

Maria Antoinetta Avanzo fortsatte som kører i Alfa Romeo's trup i 1922, og efter 2 år var hun igen tilbage i Targa Florio løbet i en Alfa Romeo 20-30 ES, hvor hun bl.a. var holdkammerat med en vis Enzo Ferrari. Der fortælles en drabelig historie om, at Enzo Ferrari under træningen hemmeligt ombyttede en defekt karburator fra sin Alfa Romeo med en intakt på hendes bil. Hun blev meget vred og ville have den tilbage før starten. Imidlertid gennemførte hverken Ferraris eller Avanzos Alfa Romeo løbet, og der gik der rygter om, at baronessens ære blev "forsvaret" af

en gruppe af sicilianske tilskuere, som kastede sten foran Ferraris bil - og han mødte uheldigvis - tilfældigvis? - en hel fåreflok på banen!

Donna Maria d'Avanzo tilbragte derefter mere end to år i Australien, hvor hun boede på en landejendom nær Sydney. Under opholdet i Australien deltog hun i en Essex Four i et match race på Penrith Speedwaybanen i februar 1925. Da hun kom tilbage i Europa, genoptog hun racerkørslen, nu i en Mercedes i løbet Coppa della Perugina 1926, hvor hun sluttede som nr. 3 i sin klasse. Hun blev den første kvinde, der kørte Mille Miglia fire gange i årene mellem 1928 og 1932. I 1928 delte hun en Chrysler "Serie 72" med Manuel de Teffé, søn af den brasilianske ambassadør i Rom, men en mekanisk fejl tvang parret til at trække sig tilbage.

Her holder Maria Antonietta Avanzo i en Alfa Romeo foran Scuderia Ferrari i Modena i 1932.

I 1931 kørte hun igen Mille Miglia, denne gang sammen med Carlo Castelbarco i en Bugatti T43, men de gennemførte ikke løbet. Endelig delte hun i 1932 en Scuderia Ferrari-tilmeldt Alfa Romeo 6C 1750 GS spider Touring sammen med Francesco Severi, men de udgik undervejs i løbet. Desuden havde hun kørt sig til en samlet 3. plads i Coppa Pierazzi i 1931 og tog endnu en 3. plads i Grosseto-Scansano hillclimb-løbet samme år i en Alfa Romeo 6C 1750SS efter en Bugatti og en anden Alfa Romeo.

Da Ralph De Palma var på en rejse i Italien, kom han i kontakt med baronesse Maria Antonietta Avanzo, og der opbyggedes et stærkt venskab. Hun blev inviteret over til USA for at teste hans Miller Special på Indianapolis 500 til trods for, at Indy-reglerne forbød kvinder at køre der. I en alder af 43 år krydsede Avanzo Atlanterhavet i 1932 og fik en særlig tilladelse til at køre nogle demonstrationsomgange. Hun kæmpede hårdt med bilen, men havde ikke håndteret en stor amerikansk racer i årevis, og fandt så ud af, at hun ikke kørte hurtigt nok.

Derefter begyndte hun at geare sin motorsportskarriere ned, men i en alder af 50 år, blev Maria Antonietta Avanzo igen involveret i racing. Hun var anmeldt i 1938 Targa i en Stanguellini Fiat 1500, men gennemførte ikke løbet. 26. marts 1939 deltog hun i Mille Miglia Africana, også kendt som Tobruck-Tripoli eller "Litoranea Libica", der kørtes i Libyen i stedet for det klassiske Mille Miglia, som var suspenderet i Italien efter ulykker i 1938, der kostede elleve tilskuere livet. Hun blev nr. 6. i 1100 cc-klassen, foran en anden kvindelig italiensk kører, Lia Comirato Dumas. Dette siges at have været baronesse Avanzo sidste race. I 1940 var "M. A. Avanzo" opført som deltager i "Gran Premio di Brescia delle Mille Miglia" i en Fiat 1100 sammen med Angelo Della Cella, men der er intet sikkert bevis på at hun virkelig kørte denne bil.

Maria Antonietta var forbløffende foretagsom hele sit liv. Hun betegnedes som en glad mor, en social personlighed, en dygtig journalist og forfatter og en stor

Indomita

la straordinaria vita di
Maria Antonietta Avanzo

PER INFORMAZIONI:
www.malincommunication.com/oblivio.asp
luca.malin@fastwebnet.it
 cell. 339-8030010

ETO CM 24x30, PAG. 336.
 RILEGATURA BROSSURA CUCITA FILO REFE.
 COPERTINA IN QUADRICROMIA SU CARTA
 PATINATA OPACA DA 350 GR. E PLASTIFICATA
 OPACA CON RISVOLTI INTERNO IN
 QUADRICROMIA SU CARTA PATINATA OPACA
 DA 150 GR. PESO COMPLESSIVO: KG 1,950

fortaler for kvindelige kørere - både på banen og på offentlige veje. Derfor opnåede hun en stor og ægte popularitet i Italien.. Tidlige italienske feministe betragtede hende som en heltinde, også det fascistiske regime så hende som en fremtrædende figur på den nationale sportslige scene. Hun døde i 1977.

Indomita er et fantastisk værk i format 24 x 30 cm på 336 sider. Kan man ikke umiddelbart læse italiensk, så kan man glæde sig over mere end 200 illustrationer, som hjælper med til at forstå historien.

Prisen for 1 bog er 40,00 € + porto 18 € for 1 bog, 21,00 € for 2 bøger.

Bogen kan fås ved på den ene eller den anden måde at henvende sig til:

Luca Malin

MALIN COMMUNICATION
 c.so del Popolo 427
 45100 ROVIGO
www.malincommunication.com
 E-mail: luca.malin@alice.it
 tel. 339 8030010
 Skype: lucamalin